
IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM GRADSKOG MUZEJA POŽEGA

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 120/02) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 11. travnja 2019. stručni nadzor u Gradskom muzeju Požega.

Sastanak je održan u prostorijama Gradskog muzeja Požega, Matice hrvatske 1, 34000 Požega.

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti, Mirela Pavličić Hein, ravnateljica Gradskog muzeja Požega, stručni djelatnici muzeja

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Razno

Sastanak je počeo u 8 sati.

1. Nakon kraćeg upoznavanja konstatirani su slijedeći podaci:
Gradski muzej Požega opći je muzej, osnovan je 1924. godine, lokalne važnosti za Požegu i okolinu, upisan je u očevidnik, podaci su ažurirani, upisan je u OREG i podaci su ažurirani. Ravnateljici je preporučeno da svejedno provjeri podatke te da se uvjeri da su svi podaci točni. U muzeju radi 8 stručnih djelatnika, od kojih neki obavljaju i dodatne poslove osim svojih, npr. muzejski tehničar radi i poslove informatičara i fotografa.
Muzej je organiziran po odjelima zbog vrsta građe koji ima u svom fundusu, međutim zbog nedostatka kadrova pojedini odjeli nisu funkcionalni. Od devet odjela, zapravo stvarno funkcioniraju samo četiri odjela – Arheološki, Povijesni, Etnološki i Odjel povijesti umjetnosti, te je vidljivo da je potrebno zapošljavanje dodatnih stručnih djelatnika.
Postoji razlika u imenima zbirki koja se nalaze u Pravilniku o unutarnjem ustroju i koje se zabilježene pri MDC-u, te je skrenuta pažnja da to treba uskladiti. Kako je u planu donošenje izmjena Statuta, a nakon toga i Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu, sistematizaciji radnih mjesta i koeficijentima složenost poslova Gradskog muzeja Požega, gdje je između ostaloga definirana i organizacijska struktura muzeja, odjela i zbirki, očekuje se usklađivanje i pročišćavanje postojećeg stanja.
2. U pratnji ravnateljice i djelatnika muzeja obišteni su radni prostori, čuvaonice i izložbeni prostor. Muzej je smješten u tri povezane zgrade, na Trgu Svetog Trojstva i Ulici Matice

hrvatske, koje vanjskim izgledom ne otkrivaju stvarno stanje unutrašnjosti. Uredske prostorije i prostorije čuvaonica u prilično su derutnom stanju. Dio čuvaonica smješten je u potkrovlju, a krov prokišnjava. U dijelu podrumskih prostorija postoji vlaga koja dolazi iz poda. Dijelovi zgrade popucali su kao posljedica potresa koji je pogodio Požegu 1995. godine. Prostor za povremene izložbe smješten je u adekvatno uređenom dijelu zgrade na Trgu Svetog Trojstva, iako ne postoji pristup za osobe s invaliditetom u sve prostorije. U tijeku su pripreme za realizaciju sveobuhvatne rekonstrukcije muzeja, a prostor stalnog postava bi se protezao kroz sve tri zgrade na površini od oko 600 m², a ujedno će biti rekonstruirani prostori čuvaonica i radni prostori.

3. Pregledane su inventarne knjige koje postoje u klasičnom, papirnatom obliku i u obliku računalne baze (koristi se m++). Inventarna knjiga muzejskih predmeta vodila se po tekućim brojevima do 31.12.1979. godine, a od 1.1. 1980. počela se voditi po odjelima. Razlog prelaska na takvo vođenje je nepoznat. Prilikom uvođenja računalne obrade (2005.), ponovno se prešlo na vođenje jedinstvene inventarne knjige i tada se krenulo iznova, počevši s brojem 10001. Nije napravljena revizija i nije se utvrdilo stvarno stanje, već se pretpostavilo da toliko građe postoji. U ovom trenutku za dio građe postoje dvostruke inventarne oznake, a možda postoje i višestruke. Upozoreno je na Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije o muzejskoj građi (NN 108/2002) koji u članku 42. obvezuje muzeje koji su vodili inventarne knjige po odjelima da moraju preći na sustav tekućih brojeva, na način da utvrde ukupnu količinu predmeta i nastave sa slijedećim rednim brojem. Trenutno stanje nije potpuno jasno i situacija se pročišćava revizijama koje su u tijeku. Skrenuta je pažnja na iskazani velik broj malih zbirki, te je predloženo restrukturiranje u smislu okrupnjavanja zbirki, tako da navedene male zbirke postanu podzbirke većih (kad je to moguće). Postoji Strateški plan ustanova, a u tijeku je izrada planova prikupljanja građe za zbirke koje ga nemaju.
4. Naglašena je potreba za provođenjem postupaka revizije muzejske građe, zbog ustanovljavanja stvarnog stanja te zaštite kustosa i ravnatelja koji odgovaraju za muzejske predmete. Ustanovljeno je da se revizije provode u skladu sa zakonom i da postoje zapisnici o reviziji.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji pokreće Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Kad projekt krene s realizacijom, djelatnici će trebati napraviti izbor građe koja će biti obrađena i spremna za digitalizaciju, te su objašnjeni neki od modela pomoći u procesu digitalizacije.

Sastanak je završio u 11 sati.

koordinator matične djelatnosti za
umjetničke muzeje i muzeje
primijenjenih umjetnosti

Zoran Svrtan

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM HRVATSKOG MUZEJA NAIVNE UMJETNOSTI

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 120/02) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 29. svibnja 2019. stručni nadzor u Hrvatskom muzeju naivne umjetnosti.

Sastanak je održan u prostorijama Hrvatskog muzeja naivne umjetnosti, Sv. Ćirila i Metoda 3, Zagreb.

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti; Mira Francetić Malčić, ravnateljica muzeja; Svjetlana Sumpor, viša kustosica; Mateja Fabijanić, dokumentaristica; Antonia Mamić, muzejska pedagoginja-pripravnica.

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 12 sati.

1. Hrvatski muzej naivne umjetnosti smješten je u palači Raffay u Ulici Sv. Ćirila i Metoda 3, na Gornjem gradu u Zagrebu.
U Zagrebu je 1952. godine osnovana Seljačka umjetnička galerija, preteča današnjeg muzeja. Godine 1956. došlo je do promjene naziva i u razdoblju od 1956. do 1994. službeni naziv institucije je Galerija primitivne umjetnosti. Odlukom Sabora Republike Hrvatske 1994. godine dolazi do preimenovanja ustanove u Hrvatski muzej naivne umjetnosti. Smatra se prvim muzejom naivne umjetnosti u svijetu.

Muzej je upisan u Očevidnik, podaci su ažurirani, upisan je u OREG i podaci su ažurirani, na stranicama MDC-a postoje podaci o muzeju gdje podaci nisu ažurni. Ravnateljici je preporučeno da se provjere podatci te da se uvjeri da su svi podatci točni. U muzeju rade 4 stručna djelatnika, dvije kustosice, dokumentaristica i muzejski tehničar, a ravnateljica Muzeja je jedan od tih kustosa. Uz njih zaposlena je i jedna pripravica na radnom mjestu muzejske pedagoginje.

2. U pratnji ravnateljice i djelatnika muzeja obišteni su radni prostori, čuvaonice i izložbeni prostor. U prizemlju zgrade nalaze se uredski prostori, dok su Stalni postav i prostori čuvaonica na prvom katu. Stalni postav je površine 200 m², opremljen je video nadzorom i sensorima kretanja. U prostoriji recepcije Stalnog postava nalazi se ulaz na tavan muzeja, te ulaz u čuvaonicu. Čuvaonica je vrlo mala, površine od svega 32m², opremljena je drvenim stalažama, metalnim ladičarima i vatrootpornim metalnim ormarom. U prostoriji čuvaonice gotovo da više nema mjesta za pohranjivanje dodatne građe, a uvjeti za provedbu revizije građe vrlo su otežani zbog nedostatka prostora za manipulaciju građom. Prostorija je uredna, suha i ventilirana. Mikroklimatski uvjeti se redovito kontroliraju, a ovlaživač zraka se uključuje prema potrebi. Na tavanu se nalazi skladište opremljeno vatrootpornim metalnim ormarima i metalnim sanducima u kojima se čuva dokumentacija (arhivska građa) i ekonomat. Tavan je suh i čist, krov ne prokišnjava. Nažalost, tavan se dijeli sa stanarima, suvlasnicima zgrade, a oni pristup tavanu mogu ostvariti jedino kroz prostoriju recepcije stalnog postava muzeja, naravno u dogovoru s upravom muzeja i djelatnicima koji u tom trenutku rade u muzeju.

Postoji građa za otvaranje knjižnice, ali zbog općeg nedostatka prostora, to nije moguće ostvariti. Knjižni fond ažurno je inventiran (vodi dokumentaristica). Nije zaposlena stručna osoba koja bi vodila knjižnicu. Ne postoji prostor za održavanje povremenih izložbi, a prilikom posebnih događanja modificira se sadržaj prve dvorane stalnog postava, te se događanje odvija tamo.

U Muzeju je ugrađen pasivni sustav vatrodjave i protuprovale spojen na centralni sustav zaštitarske tvrtke.

3. Postoji Strateški plan ustanove do 2019., a u razgovoru je skrenuta pažnja za potrebom pisanja strateškog plana ustanove za slijedeći period i planova prikupljanja građe za pojedine zbirke, te je dobiven odgovor da postoji svijest o toj potrebi i da su ti dokumenti u izradi. Također je skrenuta pažnja da je te dokumente dobro objaviti na web stranici ustanove.

Dokumentacija o muzejskoj građi vodi se u m++, postoji i klasična inventarna knjiga muzejskih predmeta koja se i dalje popunjava.

4. Revizije građe rade se u skladu sa zakonom, zadnja revizija provedena je 2014. godine, a zapisnici o reviziji se uredno čuvaju. Najavljena je revizija muzejske građe krajem 2019. godine.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji pokreće Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Kako je većina građe snimljena, ne postoji neki posebni interes za uslugama digitalizacije muzejske građe, ali će se vidjeti potrebe kad projekt krene s realizacijom.
6. U razgovoru o eventualnim problemima, konstatirano je da postoje prostorni problemi koji se neuspješno pokušavaju riješiti već desetak godina. Muzeju su nuđena razna rješenja, ali nikada nije došlo do realizacije. Također postoji problem ljudskih potencijala. Muzej je od

lipnja 2017. do svibnja ove godine poslovaao bez dokumentarista, a još uvijek se čeka od osnivača suglasnost za radna mjesta tajnice i čuvara muzejskih izložaba koja su upražnjena od travnja odnosno srpnja 2018. godine.

U Zagrebu, 4. lipnja 2019.

Koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtnan, informatičar-savjetnik

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM GRADSKOG MUZEJA NOVA GRADIŠKA

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 120/02) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 8. srpnja 2019. stručni nadzor u Gradskom muzeju Nova Gradiška.

Sastanak je održan u prostorijama Gradskog muzeja Nova Gradiška, Trg kralja Tomislava 7, Nova Gradiška.

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti; dr. sc. Marija Mihaljević, viša kustosica, ravnateljica muzeja; Miroslav Pišonić, viši kustos.

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 8 sati.

1. Gradski muzej Nova Gradiška smješten je u nedavno obnovljenoj staroj barokno-klasicističkoj zgradi iz 18/19. stoljeća (obnova od 2009. do 2016., za to vrijeme je muzej bio dislociran u prostore Gradskog poglavarstva (u ulici Karla Dieneša 2 u Novoj Gradiški). Muzej je upisan u Očevidnik pri MK, te u novi Upisnik pri MDC-u, podaci su ažurirani, upisan je u OREG i podaci su ažurirani, na stranicama MDC-a postoje podaci o muzeju gdje podaci nisu ažurni. Ravnateljici je preporučeno da se provjere podatci te da se uvjeri da su svi podaci točni. U muzeju rade dvoje stručnih djelatnika, viših kustosa, od kojih je ravnateljica jedna od njih. Zaposlena je i vježbenica na mjestu muzejskog pedagoga.
2. U pratnji ravnateljice i djelatnika muzeja obišteni su radni prostori, čuvaonice i izložbeni prostor. U prizemlju zgrade i podrumu nalaze se čuvaonice, na prvom katu zgrade nalaze se uredski prostori, te velika izložbena dvorana, dok se drugom katu, koji je dodatno spojen s tavanom susjedne zgrade Općinskog suda, nalazi veliki otvoreni izložbeni prostor (radovi na obnovi tavana susjedne zgrade nisu do kraja završeni) namijenjen budućem stalom postavu. U prostorima se nalaze detektori vatrodojavnog sustava koji je povezan s vatrogasnom postajom. Ne postoje protuprovalni sustavi i detektori kretanja, a prozori objekta nisu

zaštićeni rešetkama. Instaliran je nadzor kamerama. Čuvaonice su djelomično prepune građe i u njima je otežano manipuliranje objektima. Van zgrade nalazi se uređaj za pripremu zraka određene vlažnosti i temperature, a zrak se onda distribuira u sve prostore zgrade osim u podrumске čuvaonice. Mikroklimatski uvjeti se redovito kontroliraju, a odvlaživači zraka se u podrumskoj čuvaonici uključuju prema potrebi. Van objekta muzeja nalaze se još dvije čuvaonice – u prostorijama nekadašnje trgovine uskladištene su kutije s arheološkom građom, a u gradskom atomskom skloništu pohranjena je velika građa poput ormara, dijelova zaprežnih kola i slično. Oba objekta dobivena su na privremeno korištenje i nisu opremljena niti minimumom opreme potrebne da bi se to moglo zvati muzejskom čuvaonicom. Ne postoje protupožarni niti protuprovalni sustavi, sustavi nadzora kretanja, nadzor mikroklimatskih uvjeta.

3. Web stranica muzeja (je u izradi zbog niza poteškoća) stoga ima samo najosnovniju funkciju davanja pristupa u neke dokumente koje je muzej dužan objaviti (financijska izvješća i slično), a sva ostala komunikacija muzeja odvija se preko facebooka. Dokumentacija o muzejskoj građi vodi se u m++, a postoje i klasične inventarne knjige muzejskih predmeta. Zbog neodgovarajuće pričuvene pohrane podataka, pred nekoliko godina došlo je do gubitka većine upisanih podataka, te se radi na ponovnom upisu. Zbog nedostatka kadrova postoje problemi u vođenju primarne i sekundarne dokumentacije, te je u suradnji s matičnom službom potrebno poraditi na rješavanju problema. Sekundarna dokumentacija vodi se po odjelima (fototeka, a dijateka samo u etnološkom i arheološkom odjelu) vodi se evidencija o konzervatorsko-restauratorskim radovima, o izložbenoj-izdavačkoj djelatnosti (galerijski odjel), o povijesti muzeja (arheološki odjel), fonoteka (etnološki odjel).
4. Revizije građe rade se u skladu sa zakonom, zadnja revizija provedena je 2018. godine, a zapisnici o reviziji se uredno čuvaju.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji pokreće Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Iskazan je interes za uslugama digitalizacije muzejske građe, a točne potrebe će se vidjeti kad projekt krene s realizacijom.
6. U razgovoru o eventualnim problemima, konstatirano je da postoje problemi s financiranjem zadnje faze obnove tavana na susjednoj zgradi, a to znači da stoje i pripreme za projekt stalnog postava. Također postoji problem ljudskih potencijala. Muzej apsolutno nije u mogućnosti ispunjavati svoju ulogu s dva, tri djelatnika. Od iznimne je važnosti zapošljavanje svih potrebnih stručnih djelatnika, te tehničkog osoblja, prije svega dodatnih kustosa, specijalista za svaki odjel (obzirom na postojeće odjele potrebni su arheolog, etnolog, povjesničar umjetnosti, prirodoslovac), potrebno je zaposliti dokumentarista i osnovati dokumentacijski odjel, knjižni fond koji je sada dio narodne knjižnice potrebno je izdvojiti i osnovati knjižnicu u muzeju i zaposliti knjižničara. Uz navedeno potrebno je zaposliti barem jednog muzejskog tehničara. Obzirom da je na osposobljavanju za rad vježbenik pedagog, za nadati se da će ta osoba dobiti i stalno radno mjesto u muzeju, kako bi se djelatnost muzeja što više približila građanstvu i stanovništvu okolnih krajeva. Također potrebno je zaposliti tajnika muzeja kako bi muzej bio potpuno kadrovski popunjen.

Obzirom na sve navedeno, preporuča se Ministarstvu kulture da u skladu s člankom 31. Zakona o muzejima koji osnivače muzeja (u ovom slučaju organe lokalne samouprave, grad Novu Gradišku i Brodsko-posavsku županiju) obvezuje na financiranje muzeja kojima je osnivač, dodatno upozori na iskazane probleme, te da preporuči zapošljavanje nužnih djelatnika i primjereno financiranje za završetak obnove.

Članak 31.

(1) Sredstva za rad muzeja osigurava osnivač, a sredstva za rad muzeja uključuju sredstva za plaće, sredstva za program, materijalne izdatke, kao i sredstva za investicije i investicijsko održavanje te otkup muzejske građe.

(2) Sredstva za posebne programe osigurava osnivač, a ovisno o svome interesu i tijela državne uprave u čijem je djelokrugu program koji se ostvaruje, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na području kojih se program ostvaruje te druge pravne i fizičke osobe.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove kulture može sudjelovati u osiguranju sredstava za rad muzeja iz stavka 1. ovoga članka, za redovito očuvanje i održavanje muzejskoga prostora, predmeta ili muzejske zbirke koji su u državnome vlasništvu, a nalaze se u muzeju kojemu je osnivač jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, o čemu se sklapa ugovor.

(4) Sredstva za rad muzeja osiguravaju se i iz vlastitih prihoda, sponzorstvima, darovanjima i na drugi način u skladu sa zakonom.

U Zagrebu, 9. srpnja 2019.

Koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtan, informatičar-savjetnik

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM GALERIJE MEŠTROVIĆ, SPLIT

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 16/2019) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 6. prosinca 2019. stručni nadzor u Galeriji Meštrović u Splitu, koja je jedna od ustrojbenih jedinica Muzeja Ivana Meštrovića.

Sastanak je održan u prostorijama Galerije Meštrović, Šetalište Ivana Meštrovića 46, 21000 Split.

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti, Petra Milovac, kustosica, Muzej za umjetnost i obrt, Sandra Budimir Grčić, ravnateljica Galerije Meštrović, Maja Šeparović Palada, viša kustosica, Zorana Jurić Šabić, viša kustosica.

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 9 sati.

1. Nakon kraćeg upoznavanja konstatirani su slijedeći podaci:

Galerija Meštrović, Šetalište Ivana Meštrovića 46, Split, kao jedna od ustrojbenih jedinica Muzeja Ivana Meštrovića, upisana je očevidnik muzeja, te muzeja, galerija i zbirki unutar ustanova i drugih pravnih osoba Ministarstva kulture Republike Hrvatske, u Upisnik javnih i privatnih muzeja u Republici Hrvatskoj, te u OREG. Muzeji Ivana Meštrovića su specijalizirani – umjetnički muzeji i muzeji primijenjenih umjetnosti s četiri ustrojbene jedinice: Atelijer Meštrović, Zagreb, Galerija Meštrović, Split, Meštrovićeve Crikvine – Kaštilac, Split, Crkva presvetog Otkupitelja. Osnivač Muzeja je Republika Hrvatska i Grad Zagreb. Nositelj prava vlasništva na muzejskoj građi i dokumentaciji je Republika Hrvatska.

2. U pratnji ravnateljice i djelatnika muzeja obišteni su radni prostori, čuvaonice i izložbeni prostor. Muzej djeluje na četiri lokacije, a obištene su samo dvije, Galerija Meštrović i Crikvine-Kaštelac. Prostor je pokriven javljačima kretanja, nadzornim kamerama i

vatrodojavnim sustavom, sve je povezano s privatnom zaštitarskom kućom. Prostor je suh i uredan, izložbeni prostori su primjereni građi koja se izlaže. Povremeni problemi s održavanjem (prodori vode, puknuće ploča na terasi, stubištu i slično) redovno se otklanjaju. Uvažavajući poteškoće u manipulaciji predmetima, organizacija čuvaonica zadovoljava uvjete organiziranosti i dostupa.

Kvalitetnija i ujednačena rasvjeta u kapelici Sv. Križa znatno bi doprinijela prezentaciji značajnog ciklusa Meštrovićevih reljefa.

3. Obzirom na činjenicu da se Muzeji Ivana Meštrovića sastoje od više ustrojbenih jedinica, od kojih su dvije zadužene za vođenje dokumentacije, a dvije su isključivo „izložbenog“ karaktera, nije moguće da obje jedinice imaju samostalne sustave za inventarizaciju. To bi uostalom i bilo suprotno preporukama Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije. Rješenje koje je postignuto, pristupom na udaljeno računalo (remote desktop) prihvatljivo je i razumno, obzirom da je kvaliteta pristupa na internet zadovoljavajuća. Dokumentacija se vodi uz klasične rukom pisane knjige i računalnim programom m++. Obzirom na količinu građe (1000 predmeta), malu količinu druge dokumentacije koja se generira tijekom godine, ne vidim problema u činjenici da se dokumentacija vodi i u ručno pisanim knjigama, tako dugo dok se može doći do traženih podataka.

U sekundarnoj dokumentaciji se vodi hemeroteka, evidencija izložaba, evidencija pedagoških djelatnosti i evidencija događanja.

4. Revizije građe rade se u skladu sa zakonom, zadnja revizija provedena je 2015. godine, a zapisnici o reviziji se uredno čuvaju. Količina građe u Galeriji omogućava provođenje revizije u svega 14 dana, što predstavlja veliku prednost. Naglašena je potreba za provođenjem postupaka revizije muzejske građe, zbog ustanovljavanja stvarnog stanja te zaštite kustosa i ravnatelja koji odgovaraju za muzejske predmete.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji je pokrenulo Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Objašnjeni su slijedeći koraci koji će se dogoditi unutar projekta, te što se očekuje od ustanova. Kako je građa Galerije Meštrović velikim dijelom trodimenzionalnog tipa, predloženo je da se građa 3D skenira, ovisno o potrebama te prema dogovoru. Također, skrenuta je pažnja na potrebu rješavanja autorskih prava. Nakon što matični muzeji upute dodatni upitnik kojim će se ustanoviti zainteresiranost ustanova za digitalizaciju, te nakon što se ustanove mogućiosti za provođenje tih aktivnosti, Galerija će trebati obaviti izbor građe, te za tu građu u potpunosti obaviti obradu i opisivanje metapodacima, kako bi se digitalizacija mogla kvalitetno obaviti. Iskazan je interes i spremnost za uključivanje u projekt.
6. U razgovoru o eventualnim problemima, konstatirano je da nema nekih posebnih problema u radu.
Za proširenje kvalitete vođenja marketinških poslova, gdje ima mogućnosti za poboljšanje,

preporučio bih zapošljavanje nove osobe, po mogućnosti kustosa/icu, kako bi se na najbolji način spojile marketinške sposobnosti osobe, s poznavanjem kulturološkog značaja građe. Čini mi se da bez obzira na neveliku količinu građe u sekundarnoj dokumentaciji, ne bi bilo loše zaposliti dokumentarista/icu, pa makar na ograničeni rok, od nekoliko godina, kako bi se stanje središnosti građe poboljšalo.

Također, obzirom na veličinu objekta, voluminoznost građe, korisno bi bilo zaposliti i dodatnog muzejskog tehničara/ku i/ili restauratora/icu.

U Zagrebu, 8.prosinca 2019.

koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtnan, informatičar-savjetnik

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM MUZEJA GRADA ŠIBENIKA

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 16/2019) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 3. prosinca 2019. stručni nadzor u Muzeju grada Šibenika.

Sastanak je održan u prostorijama Muzeja grada Šibenika, Gradska vrata 3, 22000 Šibenik.

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti, Petra Milovac, kustosica, Muzej za umjetnost i obrt, Željko Krnčević, ravnatelj Muzeja grada Šibenika, Jelena Jović, dokumentaristica i povremeno ostali djelatnici prilikom obilaska prostora

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 10 sati.

1. Nakon kraćeg upoznavanja konstatirani su slijedeći podaci:

Muzej grada Šibenika opći je muzej, osnovan je 1925. godine, regionalne važnosti za Šibenik i okolinu, smješten je u dijelu prostora nekadašnje Kneževe palače, Gradska vrata 3.

Muzej je upisan u očevidnik muzeja, te muzeja, galerija i zbirki unutar ustanova i drugih pravnih osoba Ministarstva kulture Republike Hrvatske, u Upisnik javnih i privatnih muzeja u Republici Hrvatskoj, te u OREG.

Zbirke muzeja su organizirane po principu odjela, pa postoje četiri odvojena odjela – Kulturno povijesni, arheološki, etnografski i odjel suvremene povijesti. Posljedično, i dalje se vode odvojene inventarne knjige, što znači da nije postignut napredak od zadnjeg nadzora koji je proveden 2017. godine.

2. U pratnji dokumentaristice obišteni su radni prostori, čuvaonice i izložbeni prostor. Postoji vatrodajvni sustav koji je povezan sa splitskom i šibenskom vatrogasnom jedinicom i policijom. Postoji video nadzor na prostoru stalnog postava, a detektori pokreta postoje

djelomično. Uređaj za pripremu klimatiziranog zraka koristi se za kontrolu mikroklimatskih uvjeta u stalnom postavu. U prostorima općenito ne postoji problem s vlagom, ali ima problema s temperaturom – po ljeti je previsoka, po zimi preniska, klima uređaji djelomično su instalirani, iako ima i nekoliko neispravnih. Potrebna je sanacija zidova zgrade na kojima se vidi oštećenje nastalo djelovanjem vlage. Čuvaonice su pune građe, potrebna je djelomična reorganizacija smještaja građe, potrebna je nabavka beskiselnih kutija, metalnih ormara, polica, uređaja za praćenje vlage i temperature u prostorima. Potrebna je zamjena oštećenog stropnog stakla iznad prostora svjetlarnika u stalnom postavu zbog sigurnosti posjetitelja i korisnika prostora. U obilasku postava uočena je posebna pažnja posvećena prilagodbi prostora za osobe posebnim potrebama.

3. Dokumentacija o muzejskoj građi vodi se u programu m++, a nepovezanost odjela i njihovih baza dovela je do problema koji i dalje nisu otklonjeni. Provjerom izvršenja prema prethodnim izvještajima o nadzoru ustanovljeno je da je stručno vijeće muzeja donijelo odluku o reorganizaciji zbirke, te je uputilo zahtjev za odobrenje reorganizacije ministarstvu kulture u prosincu 2018., ali do sada nisu dobili odgovor. Shodno tome reorganizacija i postupci otklanjanja nedostataka nisu još provedeni. Stare inventarne knjige postoje i u njih se više ne upisuje nova građa. Ponovljena je preporuka za zaključenjem knjiga te su ravnatelj i dokumentaristica upućeni u postupak zaključivanja. Fondovi sekundarne dokumentacije vode se po odjelima, što nije u skladu s pravilnikom, te je ponovno preporučeno da se osnuje odjel dokumentacije te da se sva dokumentacija sekundarnih fondova objedini na jednom mjestu. Uočen je problem nepovezanosti baza u odjelima muzeja, iz čega proizlazi i problem u vođenju računalnih inventarnih knjiga. Izloženo rješenje u obliku smještaja baze „u oblak“ koji bi se nalazio na vanjskom poslužitelju, uz angažman kolege Zlodija i firme Link2, ocijenjen je razumnim i provedivim. Za to je potrebna kvalitetna internetska veza te odgovarajuća infrastruktura u muzeju. No praktičnije je rješenje nabavka serverskog (ili običnog) računala koje bi bilo smješteno unutar muzeja, a Link2 onda može jednostavnije i brže riješiti postojeće probleme. Nakon provedenog objedinjavanja baza potrebno je napraviti analizu zapisa, te ispis trenutnog stanja inventarne knjige u digitalnom obliku (PDF dokument). Najveći problem nalazi se u pogrešnom modelu dodjele inventarnih oznaka (za svaki odjel je rezervirano 2500 inventarnih oznaka, koje se koriste prema potrebi dok se ne potroše), koji je uzrokovao postojanje rupa u numeraciji, tj. trenutno neiskorištenih oznaka. Zbog nepovezanosti baza, te ne postojanju osobe koja bi bila zadužena za dodjelu, moguće su greške i preklapanje inventarnih oznaka. Preporučeno je da ravnatelj prema pravilniku zaduži jednu osobu – dokumentaristicu, za dodjelu inventarnih oznaka, nakon što se cijeli sustav objedini, provjeri i preseli „u oblak“. Također je preporučeno da se kao jedan od uvjeta za dodjelu brojeva uvede obavezno fotografiranje predmeta te da se dokumentaristici uz fotografiju dostave i dokumenti o nabavci predmeta kojima će biti moguće dokazati vlasništvo nad predmetom. Za sve zbirke doneseni su planovi inventarizacije, a zbog količine građe neki su rokovi i u

2021. godini (nakon roka zadanog Zakonom o muzejima). Također je uočen problem velike količine arheološke građe koja je manjim dijelom inventarizirana, a većim dijelom namijenjena za studijsku zbirku.

4. Revizije građe rade se po zbirkama prema mogućnostima i opsegu ostalih poslova, što znači da nisu uvijek provedene unutar zakonskih rokova i za sve zbirke. Naglašena je potreba za provođenjem postupaka revizije muzejske građe, zbog ustanovljavanja stvarnog stanja te zaštite kustosa i ravnatelja koji odgovaraju za muzejske predmete.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji je pokrenulo Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Kad projekt krene s realizacijom, djelatnici će trebati napraviti izbor građe koja će biti obrađena i spremna za digitalizaciju, te su objašnjeni neki od modela pomoći u procesu digitalizacije. Iskazan je interes i spremnost za uključivanje u projekt.
6. U razgovoru o eventualnim problemima, svi iskazani problemi bili su povezani s vođenjem dokumentacije, posebno s naglaskom na tehničke probleme, odnosno nepovezanost baza.
7. Preporuča se osnivanje knjižnice te zapošljavanje knjižničara/ke, nedostaje muzejski pedagog/ginja, muzejskih tehničara/ka, restaurator/ica za metal, keramiku i staklo.
Preporuča se preustroj muzeja te osnivanje odjela zajedničkih poslova, dokumentacije, restauratorskih radionica, knjižnice, zbirke. Odjel zbirki trebao bi objediniti sve zbirke iz postojećih odjela.

U Zagrebu, 8. prosinca 2019.

koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtan, informatičar-savjetnik

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM MUZEJA GRADA SPLITA

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 16/2019) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 4. prosinca 2019. stručni nadzor u Muzeju grada Splita.

Sastanak je održan u prostorijama Muzeja grada Splita, Papalićeva ul. 1, 21000 Split

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti, Petra Milovac, kustosica, Muzej za umjetnost i obrt, Branka Brekalo, ravnateljica Muzeja grada Splita, Darka Perko Kerum, kustos, te ostali djelatnici prilikom obilaska.

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 9 sati.

1. Nakon kraćeg upoznavanja konstatirani su slijedeći podaci:

Muzej grada Splita opći je muzej, osnovan je kao posebna ustrojbeno muzejska jedinica unutar Gradske biblioteke 1911. godine. Prvi statut donesen je i odobren od Vijeća Grada Splita 1915. godine. Muzejski odjel od Biblioteke se odvojio 1945. godine kao Muzej grada u osnutku, a 1948. mijenja se naziv u Muzeja grada Splita te od tada kontinuirano djeluje pod tim nazivom kao samostalna pravna osoba koja obavlja muzejsku djelatnost. Muzej je obavljao djelatnost u palači Bernardi od osnutka pa sve do 1950. godine, kada se seli palaču obitelji Papalić u istoimenoj ulici u Splitu, kada Grad Split trajno ustupa taj prostor Muzeju.

Muzej je upisan u očevidnik muzeja, te muzeja, galerija i zbirki unutar ustanova i drugih pravnih osoba Ministarstva kulture Republike Hrvatske, u Upisnik javnih i privatnih muzeja u Republici Hrvatskoj, te u OREG.

2. U dijelu muzejskih prostorija postoji vatrodajni sustav koji je povezan s privatnom zaštitarskom firmom, postoji video nadzor na prostoru stalnog postava, detektori pokreta postoje djelomično, postoje klima uređaji. Nema problema s vlagom, ima problema s

temperaturom – po ljeti previsoka, po zimi preniska, klima uređaji su instalirani te se pomoću njih regulira temperatura prema potrebi.

Čuvaonice u prostoru muzeja su uredne, dobro opremljene i optimalno iskorištene.

U pratnji kustosice Darke Perko Kerum i knjižničarke Jasne Perhoč obidene su neke od čuvaonica Muzeja grada Splita. Čuvaonica K5 u kojoj se nalazi građa dobivena iz muzeja NOB-a, građa zbirke namještaja, arhivska građa, građa knjižnice, nije u dobrom stanju. Krov prokišnjava (iznad je parking i čeka se sanacija što bi riješilo problem prokišnjavanja), organizacija namještaja za odlaganje građe nije potpuno promišljena, te nedostaje svjetla. U čuvaonici postoji samo jedna stropna svjetiljka u funkciji. Čuvaonica dijelom ostavlja dojam da je građa u njoj neorganizirana, iako se kroz čuvaonicu može prolaziti bez većih smetnji. U dijelu čuvaonice nalazi se vlaga koja prodire iz poda. Potrebna je sanacija krovišta, te je potrebno utvrditi od kuda prodire vlaga. Ispred čuvaonice nalazi se prostor koji je također namijenjen za buduću čuvaonicu, ali je potrebno čišćenje i uređivanje. Prostor općenito nije opremljen nadzornim sustavima, niti sustavom za vatrodojavu. Za sređivanje ovih prostora potrebna je veća količina sredstava i vremena, kao i rada osoblja.

Pregledani su prostori u Jugoistočnoj kuli čiji se ulaz nalazi u uskoj uličici gdje je dostava i odvoženje građe vrlo otežano. Iako je prostor potencijalno atraktivan, unutarnja komunikacija (stepeništa, katovi) otežavaju manipulaciju građom. U tim se prostorima nalazi građa zbirke namještaja, arhivska građa, te muzejske publikacije namijenjene prodaji. U tim se prostorima nalaze i predmeti raznih donacija za koje još nije odlučeno na koji će se način obrađivati. Osim navedene građe u tim se prostorima nalaze i drugi predmeti, te je opće stanje uređenosti prostora potrebno i moguće srediti. Navedena lokacija primjerenija je za urede ili otvaranje za javnost nego za čuvanje predmeta.

Građa donacija raznovrsna je po sastavu, u njoj se nalaze umjetnički, povijesni i drugi predmeti, kao i arhivska građa. Postavljeno je pitanje da li ima smisla razdvajati građu po vrstama i dodjeljivati ju pojedinim zbirkama (po temi ili vrsti materijala) ili građu ostavljati u cjelini te ju proglašavati zbirkama označenim imenom donatora (npr. Zbirka XY). Odgovor na to pitanje poslovna je odluka ustanove. Za takve je zbirke u tom slučaju poželjno zapošljavanje voditelja, ovisno o veličini zbirke ili dodjeljivanje više takvih zbirki pojedinom voditelju ili zaduživanje nekog od postojećih kustosa vođenjem takve zbirke.

3. Dokumentacija o muzejskoj građi vodi se u programu m++ koji je smješten na lokalnom serveru, ali postoji problem rada u izdvojenim čuvaonicama i drugim lokacijama, gdje nema pristupa bazi. Preporuča se seljenje podataka „u oblak“ tj. primjena i korištenje programa Modulor++ (koji je implementiran u Muzeju, ali se ne koristi u svim svojim mogućnostima). Kontaktiran je kolega Zlodi te je upućen da s upravom Muzeja pokuša dogovoriti potrebne radnje za uspostavu kompletnog sustava (Modulor, Internet pristup, oblak, sekundarna dokumentacija).

Sekundarna dokumentacija ne vodi se prema Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja dokumentacije. Djelomično se dokumentacija vodi u programu s++, dio dokumentacije je kod kustosa, dio se vodi u knjižnici. Dokumentacija nije spremljena na jednom centralnom

mjestu i nalazi se u više prostora u Muzeju. Postoji osoba zadužena za dodjelu inventarnih oznaka i to se zaduženje uredno provodi.

4. Revizije se vode po zbirkama prema mogućnostima i opsegu ostalih poslova.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji je pokrenulo Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Kad projekt krene s realizacijom, djelatnici će trebati napraviti izbor građe koja će biti obrađena i spremna za digitalizaciju, te su objašnjeni neki od modela pomoći u procesu digitalizacije.
6. Glavni razlog odlaska u nadzor, zamolba je Muzejsko dokumentacijskog centra i ravnateljice Muzeja grada Splita Branke Brekalo za izvršenje uvida u stanje u Muzeju grada Splita. Razlog za uvid je problem vođenja Arhivske zbirke te nemogućnost dolaska do podataka o građi zbog „dugotrajnog bolovanja“ voditeljice zbirke Blagaić Januška. U razgovoru s ravnateljicom ustanovljene su slijedeće činjenice:
Za vrijeme bolovanja voditeljice Arhivske zbirke, više kustosice, Tee Blagaić Januške Muzej je zaprimio zahtjev za uvid u građu koji je dostavila dr. sc. Ivana Tomić Ferić, redovna profesorica na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu zbog potrebe istraživanja za potrebe međunarodnog muzikološkog simpozija u Zagrebu. Zbog odsutnosti voditeljice zbirke, ravnateljica je izdala nalog djelatnicima za pristup računalu što su imenovani odbili s argumentima „moguće zloupotrebe postupka i eventualnog nezakonitog i nestručnog postupanja“.
Obzirom na nastalu situaciju ravnateljica muzeja tražila je savjetovanje o daljnjim postupcima.

Uvidom u Arhivsku zbirku i u razgovoru s voditeljicom zbirke ustanovljene su slijedeće činjenice:

Arhivska građa koja se kao zasebna zbirka čuva u Muzeju grada Splita raznovrsna je i sadrži građu koja pokriva kulturni, povijesni, društveni, umjetnički, gospodarski i urbanistički život. Počela se prikupljati sustavno od vremena osnutka Muzeja (u Palači Bernardi) usporedo s prikupljanjem predmeta muzejskih zbirki i dokumentacijske građe. Građa unutar Arhivske zbirke podijeljena je u različite fondove i arhive među kojima razlikujemo obiteljske, odnosno fondove pojedinih ličnosti, nadalje fondove institucija, raznih udruga etc. Najstariji fondovi idu od 14. stoljeća do druge polovice 20 stoljeća. Unutar tih fondova zastupljena je sva pisana baština Splita kako svjetovna, tako i crkvena. Unutar Zbirke postoji niz pojedinačnih, izuzetno značajnih dokumenata od kojih su neki izdvojeni i inventirani kao muzejski predmeti.

Građa Arhivske zbirke po svojoj strukturi, organizaciji i obliku odgovara obliku arhivske građe, a ne muzejske građe. U Zbirci se čuvaju fondovi po temama vezanim uz znamenite ličnosti, povijest grada i slično. Unutar građe koja je na primjeren način klasificirana i pohranjena, nalaze se i pojedinačni predmeti koji bi mogli zasluživati status pojedinačnih muzejskih predmeta, ali u cjelini, građa je arhivskog tipa.

Zbog svojeg oblika, građa nije mogla biti inventirana u programu za inventarizaciju muzejskih predmeta (m++), nego ju je voditeljica zbirke popisala u excel tablicama.

Trenutno stanje inventarizacije Arhivske zbirke ne zadovoljava uvjete propisane Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije, jer građi nisu dodijeljene jedinstvene inventarne oznake.

Zbog prijepora o tome da li je ta građa arhivska građa ili muzejska građa, do sada nije donesena odluka o primjerenom načinu obrade građe. Važno je za napomenuti, da u slučaju da se odluči da je navedena građe muzejska građa, potrebno je svu građu inventirati pojedinačno, do zadnjeg komada, bez obzira na vrijednost građe. Obzirom na količinu i trenutnu organizaciju građe po cjelinama, odnosno temama, te zbog prirode građe, čini mi se da se navedena građa bolje nalazi unutar definicije arhivske građe, pa bi se na taj način mogla na taj način i obrađivati.

Provedene su kratke konzultacije s kolegom Jozom Ivanovićem iz Hrvatskog državnog arhiva glede mišljenja i preporuke za daljnji način obrade.

Navodim dio odgovora kolege Ivanovića:

Do sada je stav HDA o arhivskoj građi u muzejima bio da se ona izuzima iz obveze predaje gradiva arhivima, no da je treba obraditi i registrirati kao arhivsku građu. Također je važno da muzeji ne preuzimaju novu arhivsku građu od stvaratelja građe u nadležnosti arhiva.

Na pitanje o tome gdje su granice između arhivske, muzejske i knjižnične građe nije uvijek lako odgovoriti. Ima slučajeva u kojima ćemo se lako složiti (npr. Apoksiomen i arhivski fond Ministarstva financija), ali i takvih u kojima se ista građa može smatrati i arhivskom i muzejskom (i knjižničnom) - naše definicije građe prilično su široke i načelno sve može biti muzejska građa (sve se može muzealizirati), kao što gotovo sve može biti i arhivska građa.

Arhivsku građu trebalo bi obraditi do razine osnovne jedinice udruživanja dokumenata - obično je to nekakav predmet ili spis. Ako je građa takva da nema takvih jedinica udruživanja dokumenata, trebalo bi ići do razine pojedinačnog dokumenta, no u praksi je to rijetko te se ostaje na višoj razini iz koje katkad nije dovoljno jasno što točno takva jedinica sadrži.

Što se tiče softvera, radimo na zamjeni Arhineta drugim alatom: novi alat trebao bi biti raspoloživ za nekoliko mjeseci. Norme u našim djelatnostima mogu ostaviti dojam da su opisni zapisi vrlo kompleksni i specifični. U praksi je, barem kada su u pitanju arhivi, najčešći jednostavan opisni zapis (identifikator jedinice građe, naziv, datum i možda još 2-3 podatka) bez nekih osobito specifičnih elemenata. Ne poznajem m++, no pretpostavljam da bi na ovoj razini mogao biti zadovoljavajući. Arhivska građa u pravilu se opisuje na više razina (arhivski fond, serija, podserija, ... predmet, dokument), što softver za muzeje i knjižnice ne podupire uvijek. Ako m++ nema tu mogućnost, to ne znači da se ne može koristiti jer se eventualni

nedostatak strukture može nadoknaditi na drugi način, ako se uopće i treba nadoknađivati.

U odgovoru je važno zamijetiti dio koji govori o višerazinskoj obradi arhivske građe. Kako m++ ne podupire višerazinsku obradu (za sada) to on nije pogodan za obradu takve građe. Kako muzejska pravila nalažu da se građa obrađuje komadno, a u slučaju ove Arhivske zbirke to bi značilo da je potrebno inventirati svaku pojedinačnu jedinicu građe, čini mi se da to ne bi bilo praktično obzirom na količinu građe i činjenicu da se unutar vrijedne povijesne građe nalaze i fotokopije novinskih članaka iz novijeg doba. Obzirom na sastav građe i činjenicu da ulaskom u inventarnu knjigu muzejskih predmeta, svaki predmet postaje zaštićeno kulturno dobro, bez obzira na svoj značaj i vrijednost (jednako najvrjednija isprava i nevažna fotokopija novinskog članak) predlažem da se razmisli o želji da se Arhivska zbirka zadrži u inventaru muzejskih predmeta muzeja.

Obzirom da je stav HDA da ne inzistira na preuzimanju građe, to ne postoji bojazan da bi se građa mogla izmjestiti iz Muzeja grada Splita. Kako građa Arhivske zbirke nema dodijeljene muzejske inventarne oznake koje bi ju svrstavale u inventarnu knjigu muzejskih predmeta, pretpostavljam da registracija građe Arhivske zbirke, kao arhivske građe, ne bi trebala predstavljati problem, a onda bi u suradnji s HDA trebalo preuzeti program koji se razvija i obradu obaviti u tom programu.

Međutim kako se radi o građi koja je smještena u Muzeju i smatra ju se muzejskom građom, a po sadržaju građa spada u nadležnost matičnog muzeja zaduženog za povijesnu građu – Hrvatskog povijesnog muzeja, provedena je i konzultacija s njihovim matičarima (kolegica Matea Brstilo Rešetar poslala je opširan odgovor), a s predloženim rješenjima sam potpuno suglasan jer vode prema provedivom rješenju.

Hrvatski povijesni muzej u Zagrebu u svojem fondusu ima DOKUMENTARNE ZBIRKE koje po svojem sadržaju vrlo dobro odgovaraju građi u Arhivskoj zbirci Muzeja grada Splita.

Dio predloženih rješenja kolegice Brstilo:

To je prije svega: revizija, trijaža i sistematizacija građe kako bi se Arhivska zbirka prevela "imenom i prezimenom" u Dokumentarnu zbirku, uz mišljenje matičnog muzeja i MDC-a kako bi se isto zavelo u OREGu. Mi imamo dvije Dokumentarne zbirke podijeljene po načelu nastanka građe.

To su kao što ste detektirali obiteljske i osobne ostavštine te građa vezana za kulturni, povijesni, društveni, umjetnički, gospodarski i urbanistički život grada Splita. Nijedan se muzej toga neće odreći niti dati Arhivu u ingerenciju. Dokumentarne zbirke postoje i u drugim muzejima i uglavnom se u njima sabire i obrađuje građa po muzejskom načelu.

Fotokopije i novinski članci koji se nalaze unutar zbirke kod nas se čuvaju izdvojeno kao stručni arhiv kustosa uz Zbirku (komparativni materijal).

Obzirom da Hrvatski povijesni muzej za obradu svoje građe vrlo uspješno koristi m++, ne vidim razloga da nakon provedenog raščišćavanja, Muzej grada Splita ne bi isti program mogao koristiti za obradu Arhivske zbirke, te bi se onda zakonska obveza inventarizacije mogla provesti u nekom razumnom roku, iako zbog količine građe možda ne u zadanom roku do 31.12.2020.

Važno je za napomenuti da u slučaju bilo kakvog osobnog ili profesionalnog sukoba pojedinaca, interesi muzeja trebaju prevladati, što uključuje i zdrave međuljudske odnose kao preduvjeta za normalno funkcioniranje ustanove. Muzej bi trebao intenzivno raditi na stvaranju povoljnog okruženja za rad, na aktivnijem primjenjivanju etičkih kodeksa, te stvaranju poticajne radne atmosfere, skladnih i uravnoteženih odnosa.

7. Tijekom razgovora, ravnateljica je skrenula pažnju na problem Dioklecijanovih podruma koji su Muzeju dodijeljeni na upravljanje i korištenje, a Muzej tamo ne obavlja nikakvu muzeološku djelatnost, nego „samo prodaje ulaznice i čisti prostor“, te je to veliko opterećenje za postojeće osoblje. Kao rješenje problema predlaže se osnivanje izdvojene ustrojbene jedinice za koju bi trebalo zaposliti potrebne osobe – voditelja jedinice, osoblje tehničke službe za održavanje i čišćenje, pedagoško-vodičke službe, marketinško-PR službe itd već prema potrebi. Na taj bi se način smanjilo opterećenje muzejskog osoblja.

Uvidom u organizacijsku strukturu Muzeja grada Splita preporuča se osnivanje odjela i zapošljavanje nužnog osoblja koje bi rješavalo trenutno postojeće probleme.

Potrebno je osnivanje dokumentacijskog odjela, zapošljavanje dokumentarista, kako bi se na centralnom mjestu okupila kompletna sekundarna dokumentacija koja se sada nalazi kod kustosa i na drugim neodgovarajućim mjestima. Ukoliko postoji mogućnost preporuča se zapošljavanje informatičara/ke.

Potrebno je osnivanje odjela zajedničkih poslova, gdje bi osim ravnateljice, tajnice, djelatnika računovodstva, bilo potrebno zapošljavanje administrativnog tajnika/ce.

Potrebno je osnivanje odjela zbirki u kojem bi se nalazile sve zbirke muzejskih predmeta. Potrebno je odrediti voditelja odjela.

Potrebno je odabrati jednu od dvije alternative:

Osnivanje Arhivskog odjela, u kojem bi trebala biti smještena Arhivska zbirka. U tom slučaju arhivsku zbirku treba obrađivati na arhivski način, a ne kao muzejske predmete. Ukoliko je potrebno, najznačajniji predmeti iz tako nastalog Arhiva (odnosno prethodne Arhivske zbirke) mogu se izdvojiti iz postojećih cjelina, ukoliko se to procijeni nužnim, te pridružiti nekoj od drugih postojećih zbirki ili se može osnovati neka nova zbirka u kojoj bi se nalazili samo ti izdvojeni predmeti.

Druga je alternativa trijaža, sistematizacija i reorganizacija arhivske zbirke, revizija, izlučivanje dijela građe u stručni arhiv kustosa, te obrada u m++, što bi bilo prirodnije za muzej

Obzirom na količinu građe bilo bi dobro zaposliti dodatnog kustosa/icu, arhivskog tehničara/ke ili arhivista/ice.

Zbog skorog odlaska knjižničarke u mirovinu, potrebno je zapošljavanje nove osobe, ali i osnivanje odjela Knjižnice kako bi se i knjižnična građa mogla obrađivati na odgovarajući način.

Potrebno je ustrojiti restauratorski odjel, te razmisliti o potrebama zapošljavanja dodatnog restauratora/icu za građu koja trenutno nije pokrivena.

U Zagrebu, 12. prosinca 2019.

koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtan, informatičar-savjetnik

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM STRUČNOM NADZORU NAD RADOM MUZEJA GRADA SPLITA

U skladu s odredbama Pravilnika o načinu i mjerilima za povezivanje u Sustav muzeja Republike Hrvatske (NN 16/2019) te Programa o provedbi poslova matičnosti Muzeja za umjetnost i obrt, obavljen je dana 4. prosinca 2019. stručni nadzor u Muzeju grada Splita.

Sastanak je održan u prostorijama Muzeja grada Splita, Papalićeva ul. 1, 21000 Split

Prisutni: Zoran Svrtan, matičar za umjetničke muzeje i muzeje primijenjenih umjetnosti, Petra Milovac, kustosica, Muzej za umjetnost i obrt, Branka Brekalo, ravnateljica Muzeja grada Splita, Darka Perko Kerum, kustos, te ostali djelatnici prilikom obilaska.

Na početku sastanka predložen je slijedeći dnevni red:

Dnevni red:

1. Kratko upoznavanje, svrha matične službe, pomoći i nadzora
2. Obilazak prostora – izložbeni, čuvaonice, radni prostor
3. Uvid u vođenje dokumentacije, fondove (koji postoje, način čuvanja, inventarne knjige i knjige evidencije)
4. Revizije
5. Digitalizacija
6. Problemi
7. Razno

Sastanak je počeo u 9 sati.

1. Nakon kraćeg upoznavanja konstatirani su slijedeći podaci:

Muzej grada Splita opći je muzej, osnovan je kao posebna ustrojbeno muzejska jedinica unutar Gradske biblioteke 1911. godine. Prvi statut donesen je i odobren od Vijeća Grada Splita 1915. godine. Muzejski odjel od Biblioteke se odvojio 1945. godine kao Muzej grada u osnutku, a 1948. mijenja se naziv u Muzeja grada Splita te od tada kontinuirano djeluje pod tim nazivom kao samostalna pravna osoba koja obavlja muzejsku djelatnost. Muzej je obavljao djelatnost u palači Bernardi od osnutka pa sve do 1950. godine, kada se seli palaču obitelji Papalić u istoimenoj ulici u Splitu, kada Grad Split trajno ustupa taj prostor Muzeju.

Muzej je upisan u očevidnik muzeja, te muzeja, galerija i zbirki unutar ustanova i drugih pravnih osoba Ministarstva kulture Republike Hrvatske, u Upisnik javnih i privatnih muzeja u Republici Hrvatskoj, te u OREG.

2. U dijelu muzejskih prostorija postoji vatrodajni sustav koji je povezan s privatnom zaštitarskom firmom, postoji video nadzor na prostoru stalnog postava, detektori pokreta postoje djelomično, postoje klima uređaji. Nema problema s vlagom, ima problema s

temperaturom – po ljeti previsoka, po zimi preniska, klima uređaji su instalirani te se pomoću njih regulira temperatura prema potrebi.

Čuvaonice u prostoru muzeja su uredne, dobro opremljene i optimalno iskorištene.

U pratnji kustosice Darke Perko Kerum i knjižničarke Jasne Perhoč obidene su neke od čuvaonica Muzeja grada Splita. Čuvaonica K5 u kojoj se nalazi građa dobivena iz muzeja NOB-a, građa zbirke namještaja, arhivska građa, građa knjižnice, nije u dobrom stanju. Krov prokišnjava (iznad je parking i čeka se sanacija što bi riješilo problem prokišnjavanja), organizacija namještaja za odlaganje građe nije potpuno promišljena, te nedostaje svjetla. U čuvaonici postoji samo jedna stropna svjetiljka u funkciji. Čuvaonica dijelom ostavlja dojam da je građa u njoj neorganizirana, iako se kroz čuvaonicu može prolaziti bez većih smetnji. U dijelu čuvaonice nalazi se vlaga koja prodire iz poda. Potrebna je sanacija krovišta, te je potrebno utvrditi od kuda prodire vlaga. Ispred čuvaonice nalazi se prostor koji je također namijenjen za buduću čuvaonicu, ali je potrebno čišćenje i uređivanje. Prostor općenito nije opremljen nadzornim sustavima, niti sustavom za vatrodojavu. Za sređivanje ovih prostora potrebna je veća količina sredstava i vremena, kao i rada osoblja.

Pregledani su prostori u Jugoistočnoj kuli čiji se ulaz nalazi u uskoj uličici gdje je dostava i odvoženje građe vrlo otežano. Iako je prostor potencijalno atraktivan, unutarnja komunikacija (stepeništa, katovi) otežavaju manipulaciju građom. U tim se prostorima nalazi građa zbirke namještaja, arhivska građa, te muzejske publikacije namijenjene prodaji. U tim se prostorima nalaze i predmeti raznih donacija za koje još nije odlučeno na koji će se način obrađivati. Osim navedene građe u tim se prostorima nalaze i drugi predmeti, te je opće stanje uređenosti prostora potrebno i moguće srediti. Navedena lokacija primjerenija je za urede ili otvaranje za javnost nego za čuvanje predmeta.

Građa donacija raznovrsna je po sastavu, u njoj se nalaze umjetnički, povijesni i drugi predmeti, kao i arhivska građa. Postavljeno je pitanje da li ima smisla razdvajati građu po vrstama i dodjeljivati ju pojedinim zbirkama (po temi ili vrsti materijala) ili građu ostavljati u cjelini te ju proglašavati zbirkama označenim imenom donatora (npr. Zbirka XY). Odgovor na to pitanje poslovna je odluka ustanove. Za takve je zbirke u tom slučaju poželjno zapošljavanje voditelja, ovisno o veličini zbirke ili dodjeljivanje više takvih zbirki pojedinom voditelju ili zaduživanje nekog od postojećih kustosa vođenjem takve zbirke.

3. Dokumentacija o muzejskoj građi vodi se u programu m++ koji je smješten na lokalnom serveru, ali postoji problem rada u izdvojenim čuvaonicama i drugim lokacijama, gdje nema pristupa bazi. Preporuča se seljenje podataka „u oblak“ tj. primjena i korištenje programa Modulor++ (koji je implementiran u Muzeju, ali se ne koristi u svim svojim mogućnostima). Kontaktiran je kolega Zlodi te je upućen da s upravom Muzeja pokuša dogovoriti potrebne radnje za uspostavu kompletnog sustava (Modulor, Internet pristup, oblak, sekundarna dokumentacija).

Sekundarna dokumentacija ne vodi se prema Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja dokumentacije. Djelomično se dokumentacija vodi u programu s++, dio dokumentacije je kod kustosa, dio se vodi u knjižnici. Dokumentacija nije spremljena na jednom centralnom

mjestu i nalazi se u više prostora u Muzeju. Postoji osoba zadužena za dodjelu inventarnih oznaka i to se zaduženje uredno provodi.

4. Revizije se vode po zbirkama prema mogućnostima i opsegu ostalih poslova.
5. Djelatnici muzeja upoznati su s projektom e-Kultura koji je pokrenulo Ministarstvo kulture, gdje će jedan od naglasaka biti stavljen na digitalizaciju građe. Kad projekt krene s realizacijom, djelatnici će trebati napraviti izbor građe koja će biti obrađena i spremna za digitalizaciju, te su objašnjeni neki od modela pomoći u procesu digitalizacije.
6. Glavni razlog odlaska u nadzor, zamolba je Muzejsko dokumentacijskog centra i ravnateljice Muzeja grada Splita Branke Brekalo za izvršenje uvida u stanje u Muzeju grada Splita. Razlog za uvid je problem vođenja Arhivske zbirke te nemogućnost dolaska do podataka o građi zbog „dugotrajnog bolovanja“ voditeljice zbirke Blagaić Januška. U razgovoru s ravnateljicom ustanovljene su slijedeće činjenice:
Za vrijeme bolovanja voditeljice Arhivske zbirke, više kustosice, Tee Blagaić Januške Muzej je zaprimio zahtjev za uvid u građu koji je dostavila dr. sc. Ivana Tomić Ferić, redovna profesorica na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu zbog potrebe istraživanja za potrebe međunarodnog muzikološkog simpozija u Zagrebu. Zbog odsutnosti voditeljice zbirke, ravnateljica je izdala nalog djelatnicima za pristup računalu što su imenovani odbili s argumentima „moguće zloupotrebe postupka i eventualnog nezakonitog i nestručnog postupanja“.
Obzirom na nastalu situaciju ravnateljica muzeja tražila je savjetovanje o daljnjim postupcima.

Uvidom u Arhivsku zbirku i u razgovoru s voditeljicom zbirke ustanovljene su slijedeće činjenice:

Arhivska građa koja se kao zasebna zbirka čuva u Muzeju grada Splita raznovrsna je i sadrži građu koja pokriva kulturni, povijesni, društveni, umjetnički, gospodarski i urbanistički život. Počela se prikupljati sustavno od vremena osnutka Muzeja (u Palači Bernardi) usporedo s prikupljanjem predmeta muzejskih zbirki i dokumentacijske građe. Građa unutar Arhivske zbirke podijeljena je u različite fondove i arhive među kojima razlikujemo obiteljske, odnosno fondove pojedinih ličnosti, nadalje fondove institucija, raznih udruga etc. Najstariji fondovi idu od 14. stoljeća do druge polovice 20 stoljeća. Unutar tih fondova zastupljena je sva pisana baština Splita kako svjetovna, tako i crkvena. Unutar Zbirke postoji niz pojedinačnih, izuzetno značajnih dokumenata od kojih su neki izdvojeni i inventirani kao muzejski predmeti.

Građa Arhivske zbirke po svojoj strukturi, organizaciji i obliku odgovara obliku arhivske građe, a ne muzejske građe. U Zbirci se čuvaju fondovi po temama vezanim uz znamenite ličnosti, povijest grada i slično. Unutar građe koja je na primjeren način klasificirana i pohranjena, nalaze se i pojedinačni predmeti koji bi mogli zasluživati status pojedinačnih muzejskih predmeta, ali u cjelini, građa je arhivskog tipa.

Zbog svojeg oblika, građa nije mogla biti inventirana u programu za inventarizaciju muzejskih predmeta (m++), nego ju je voditeljica zbirke popisala u excel tablicama.

Trenutno stanje inventarizacije Arhivske zbirke ne zadovoljava uvjete propisane Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja muzejske dokumentacije, jer građi nisu dodijeljene jedinstvene inventarne oznake.

Zbog prijepora o tome da li je ta građa arhivska građa ili muzejska građa, do sada nije donesena odluka o primjerenom načinu obrade građe. Važno je za napomenuti, da u slučaju da se odluči da je navedena građe muzejska građa, potrebno je svu građu inventirati pojedinačno, do zadnjeg komada, bez obzira na vrijednost građe. Obzirom na količinu i trenutnu organizaciju građe po cjelinama, odnosno temama, te zbog prirode građe, čini mi se da se navedena građa bolje nalazi unutar definicije arhivske građe, pa bi se na taj način mogla na taj način i obrađivati.

Provedene su kratke konzultacije s kolegom Jozom Ivanovićem iz Hrvatskog državnog arhiva glede mišljenja i preporuke za daljnji način obrade.

Navodim dio odgovora kolege Ivanovića:

Do sada je stav HDA o arhivskoj građi u muzejima bio da se ona izuzima iz obveze predaje gradiva arhivima, no da je treba obraditi i registrirati kao arhivsku građu. Također je važno da muzeji ne preuzimaju novu arhivsku građu od stvaratelja građe u nadležnosti arhiva.

Na pitanje o tome gdje su granice između arhivske, muzejske i knjižnične građe nije uvijek lako odgovoriti. Ima slučajeva u kojima ćemo se lako složiti (npr. Apoksiomen i arhivski fond Ministarstva financija), ali i takvih u kojima se ista građa može smatrati i arhivskom i muzejskom (i knjižničnom) - naše definicije građe prilično su široke i načelno sve može biti muzejska građa (sve se može muzealizirati), kao što gotovo sve može biti i arhivska građa.

Arhivsku građu trebalo bi obraditi do razine osnovne jedinice udruživanja dokumenata - obično je to nekakav predmet ili spis. Ako je građa takva da nema takvih jedinica udruživanja dokumenata, trebalo bi ići do razine pojedinačnog dokumenta, no u praksi je to rijetko te se ostaje na višoj razini iz koje katkad nije dovoljno jasno što točno takva jedinica sadrži.

Što se tiče softvera, radimo na zamjeni Arhineta drugim alatom: novi alat trebao bi biti raspoloživ za nekoliko mjeseci. Norme u našim djelatnostima mogu ostaviti dojam da su opisni zapisi vrlo kompleksni i specifični. U praksi je, barem kada su u pitanju arhivi, najčešći jednostavan opisni zapis (identifikator jedinice građe, naziv, datum i možda još 2-3 podatka) bez nekih osobito specifičnih elemenata. Ne poznajem m++, no pretpostavljam da bi na ovoj razini mogao biti zadovoljavajući. Arhivska građa u pravilu se opisuje na više razina (arhivski fond, serija, podserija, ... predmet, dokument), što softver za muzeje i knjižnice ne podupire uvijek. Ako m++ nema tu mogućnost, to ne znači da se ne može koristiti jer se eventualni

nedostatak strukture može nadoknaditi na drugi način, ako se uopće i treba nadoknađivati.

U odgovoru je važno zamijetiti dio koji govori o višerazinskoj obradi arhivske građe. Kako m++ ne podupire višerazinsku obradu (za sada) to on nije pogodan za obradu takve građe. Kako muzejska pravila nalažu da se građa obrađuje komadno, a u slučaju ove Arhivske zbirke to bi značilo da je potrebno inventirati svaku pojedinačnu jedinicu građe, čini mi se da to ne bi bilo praktično obzirom na količinu građe i činjenicu da se unutar vrijedne povijesne građe nalaze i fotokopije novinskih članaka iz novijeg doba. Obzirom na sastav građe i činjenicu da ulaskom u inventarnu knjigu muzejskih predmeta, svaki predmet postaje zaštićeno kulturno dobro, bez obzira na svoj značaj i vrijednost (jednako najvrjednija isprava i nevažna fotokopija novinskog članak) predlažem da se razmisli o želji da se Arhivska zbirka zadrži u inventaru muzejskih predmeta muzeja.

Obzirom da je stav HDA da ne inzistira na preuzimanju građe, to ne postoji bojazan da bi se građa mogla izmjestiti iz Muzeja grada Splita. Kako građa Arhivske zbirke nema dodijeljene muzejske inventarne oznake koje bi ju svrstavale u inventarnu knjigu muzejskih predmeta, pretpostavljam da registracija građe Arhivske zbirke, kao arhivske građe, ne bi trebala predstavljati problem, a onda bi u suradnji s HDA trebalo preuzeti program koji se razvija i obradu obaviti u tom programu.

Međutim kako se radi o građi koja je smještena u Muzeju i smatra ju se muzejskom građom, a po sadržaju građa spada u nadležnost matičnog muzeja zaduženog za povijesnu građu – Hrvatskog povijesnog muzeja, provedena je i konzultacija s njihovim matičarima (kolegica Matea Brstilo Rešetar poslala je opširan odgovor), a s predloženim rješenjima sam potpuno suglasan jer vode prema provedivom rješenju.

Hrvatski povijesni muzej u Zagrebu u svojem fondusu ima DOKUMENTARNE ZBIRKE koje po svojem sadržaju vrlo dobro odgovaraju građi u Arhivskoj zbirci Muzeja grada Splita.

Dio predloženih rješenja kolegice Brstilo:

To je prije svega: revizija, trijaža i sistematizacija građe kako bi se Arhivska zbirka prevela "imenom i prezimenom" u Dokumentarnu zbirku, uz mišljenje matičnog muzeja i MDC-a kako bi se isto zavelo u OREGu. Mi imamo dvije Dokumentarne zbirke podijeljene po načelu nastanka građe.

To su kao što ste detektirali obiteljske i osobne ostavštine te građa vezana za kulturni, povijesni, društveni, umjetnički, gospodarski i urbanistički život grada Splita. Nijedan se muzej toga neće odreći niti dati Arhivu u ingerenciju. Dokumentarne zbirke postoje i u drugim muzejima i uglavnom se u njima sabire i obrađuje građa po muzejskom načelu.

Fotokopije i novinski članci koji se nalaze unutar zbirke kod nas se čuvaju izdvojeno kao stručni arhiv kustosa uz Zbirku (komparativni materijal).

Obzirom da Hrvatski povijesni muzej za obradu svoje građe vrlo uspješno koristi m++, ne vidim razloga da nakon provedenog raščišćavanja, Muzej grada Splita ne bi isti program mogao koristiti za obradu Arhivske zbirke, te bi se onda zakonska obveza inventarizacije mogla provesti u nekom razumnom roku, iako zbog količine građe možda ne u zadanom roku do 31.12.2020.

Važno je za napomenuti da u slučaju bilo kakvog osobnog ili profesionalnog sukoba pojedinaca, interesi muzeja trebaju prevladati, što uključuje i zdrave međuljudske odnose kao preduvjeta za normalno funkcioniranje ustanove. Muzej bi trebao intenzivno raditi na stvaranju povoljnog okruženja za rad, na aktivnijem primjenjivanju etičkih kodeksa, te stvaranju poticajne radne atmosfere, skladnih i uravnoteženih odnosa.

7. Tijekom razgovora, ravnateljica je skrenula pažnju na problem Dioklecijanovih podruma koji su Muzeju dodijeljeni na upravljanje i korištenje, a Muzej tamo ne obavlja nikakvu muzeološku djelatnost, nego „samo prodaje ulaznice i čisti prostor“, te je to veliko opterećenje za postojeće osoblje. Kao rješenje problema predlaže se osnivanje izdvojene ustrojbene jedinice za koju bi trebalo zaposliti potrebne osobe – voditelja jedinice, osoblje tehničke službe za održavanje i čišćenje, pedagoško-vodičke službe, marketinško-PR službe itd već prema potrebi. Na taj bi se način smanjilo opterećenje muzejskog osoblja.

Uvidom u organizacijsku strukturu Muzeja grada Splita preporuča se osnivanje odjela i zapošljavanje nužnog osoblja koje bi rješavalo trenutno postojeće probleme.

Potrebno je osnivanje dokumentacijskog odjela, zapošljavanje dokumentarista, kako bi se na centralnom mjestu okupila kompletna sekundarna dokumentacija koja se sada nalazi kod kustosa i na drugim neodgovarajućim mjestima. Ukoliko postoji mogućnost preporuča se zapošljavanje informatičara/ke.

Potrebno je osnivanje odjela zajedničkih poslova, gdje bi osim ravnateljice, tajnice, djelatnika računovodstva, bilo potrebno zapošljavanje administrativnog tajnika/ce.

Potrebno je osnivanje odjela zbirki u kojem bi se nalazile sve zbirke muzejskih predmeta. Potrebno je odrediti voditelja odjela.

Potrebno je odabrati jednu od dvije alternative:

Osnivanje Arhivskog odjela, u kojem bi trebala biti smještena Arhivska zbirka. U tom slučaju arhivsku zbirku treba obrađivati na arhivski način, a ne kao muzejske predmete. Ukoliko je potrebno, najznačajniji predmeti iz tako nastalog Arhiva (odnosno prethodne Arhivske zbirke) mogu se izdvojiti iz postojećih cjelina, ukoliko se to procijeni nužnim, te pridružiti nekoj od drugih postojećih zbirki ili se može osnovati neka nova zbirka u kojoj bi se nalazili samo ti izdvojeni predmeti.

Druga je alternativa trijaža, sistematizacija i reorganizacija arhivske zbirke, revizija, izlučivanje dijela građe u stručni arhiv kustosa, te obrada u m++, što bi bilo prirodnije za muzej

Obzirom na količinu građe bilo bi dobro zaposliti dodatnog kustosa/icu, arhivskog tehničara/ke ili arhivista/ice.

Zbog skorog odlaska knjižničarke u mirovinu, potrebno je zapošljavanje nove osobe, ali i osnivanje odjela Knjižnice kako bi se i knjižnična građa mogla obrađivati na odgovarajući način.

Potrebno je ustrojiti restauratorski odjel, te razmisliti o potrebama zapošljavanja dodatnog restauratora/icu za građu koja trenutno nije pokrivena.

U Zagrebu, 12. prosinca 2019.

koordinator matične djelatnosti u
Muzeju za umjetnost i obrt
Zoran Svrtan, informatičar-savjetnik